

kan være Tale om væsentlig at forøge dem. Tilmeld har jo den højtærede Finansminister stillet i Udsigt, at foruden disse 100 Mill. Kr., der skulde tilvejebringes ved nye direkte Skatter til at afbetale Statsgælden med, skulde vi ogsaa konvertere en Del af de indirekte Skatter, vi har, til direkte. Da nu Udviklingen har været denne, at der ikke er blevet lagt nye indirekte Skatter paa Nødvendighedsartikler, men at saadanne tværtimod i et vist Omfang er blevet lettet for Skat, og at den Forøgelse af indirekte Skatter, der har fundet Sted, rammer Luksusforbruget, saa vil det altsaa sige, at vi ogsaa skal konvertere Luksus-skatter til direkte Skatter, og jeg tror heller ikke, at den højtærede Finansminister kommer nogen Vegne med det.

Maa jeg, inden jeg slutter, nævne et Par Ting, der ikke har umiddelbar Forbindelse med Finansloven. Jeg har set, at der er sammentraadt en Konference af danske og tyske sagkyndige særlig paa Skolevæsenets Omraade til at drøfte Skoleforholdene omkring Grænsen, altsaa saavel Syd som Nord for Grænsen. Man har ønsket herigennem at naa en Orientering, og en saadan kan jo kun være gavnlig. Ligeledes vilde det være særdeles godt, hvis det kunde lykkes at udrydde forskellige Misforstaaelser, som kunde raade hist og her. Det har glædet mig at se, at den højtærede Regering saa bestemt har betonet, at der her kun er Tale om en Orientering, og at denne Konference ikke paa nogen Maade maa betragtes som et Forspil til en Mindretals-overenskomst af den ene eller den anden Art. Jeg har glædet mig over at se dette; men det er jo ikke fremtraadt saa tydeligt, som det maaske skulde, og jeg vil derfor gerne give den højtærede Regering Lejlighed til at gentage dette Tilsagn, som jeg tror vilde virke beroligende i vide Kredse. Jeg maa tilføje, at jeg tror, at vi kan være tilfredse med de Grundlinier og Principper, som vi har gennemført med Hensyn til Behandlingen af det tyske Mindretal i Sønderjylland, og det er i hvert Tilfælde mit Ønske, at vi skal blive paa disse Princippers Grund og ikke forlade de Grundlinier, som vi her har valgt, og som har faaet en saa rig Anerkendelse for Retfærdighed ogsaa udenfor dette Land.

Den højtærede Regering har foretaget en Mængde Omlægninger af Forretningerne i de forskellige Ministerier. Saaledes som vor konstitutionelle Praxis er, er det anset for at være en Ting, som Ministeriet kan gøre paa egen Haand. Jeg ønsker,

for ikke at forlænge min Tale for meget, ikke at komme ind paa at kritisere de Omlægninger, der har fundet Sted ved Begyndelsen af den højtærede Regerings Virksomhed, endskønt jeg tror, at flere af dem er af omtvistelig Nytte, og jeg tror heller ikke, de er drøftet tilstrækkelig indgaaende med Administrationscheferne i de forskellige Ministerier, som er umiddelbart berørt deraf. Dermed mener jeg ikke, at Regeringen er pligtig til ubetinget at rette sig efter, hvad Administrationscheferne mener, men man bør ubetinget høre dem og overveje, hvad de har at fremføre, særlig i et Spørgsmaal, der saa nært og saa umiddelbart ligger indenfor deres Sagkyndigheds Omraade. Jeg tror, det var lidt forhastet, hvad man gjorde der, men det skal jeg for Øjeblikket lade ligge. Men jeg har set, at der er andre Omposteringer paa Tapetet, og at man navnlig tænker sig at ville omlægge det, vi kalder for Marinens civile Virksomheder, Fyr- og Vagervæsenet o. s. v., tage det fra Marineministeriet og lægge det hen til et andet Ministerium — jeg ved ikke hvilket.

Jeg vil bede den højtærede Regering, hvis den tænker paa noget saadant, da først at tage en Forhandling derom op med Rigsdagen. Det er nemlig en Ting af meget indgribende Betydning. For det første maa det betragtes som Forsøg paa ad administrativ Vej delvis at gennemføre noget af det, man tilsigter med Afrustningsforslaget; thi skal vi opretholde en Marine, saaledes som vi andre jo mener, vi skal, saa kan og bør man ikke paa nogen Maade skille f. Eks. Fyr- og Vagervæsenet fra Marinens øvrige Virksomheder. Jeg mener, at Resultatet kun er, at saa snart der udbryder en Verdenskrig, og vi skal tænke paa vor Neutralitetsbevogtning, maa det lægges ind under Marineministeriet igen, for det kan slet ikke være adskilt derfra, naar det skal staa sin Prøve i Praxis. Jeg maa opfatte det som forberedende Skridt til Marineministeriets Nedslagtning, og det er jo dog noget, Lovgivningsmagten maa afgøre. Dernæst mener jeg, Spørgsmaalet har en vis økonomisk Interesse for Lovgivningsmagten, thi der er ingen Tvivl om, at det vil blive overordentlig meget dyrere at drive disse civile Virksomheder, hvis de skal høre under et nyt Ministerium, i Stedet for at Marineofficererne, der i Forvejen er kendt med disse Forhold, nu kan besørge dem indenfor de givne personelle Rammer, og saaledes at nyt Personale ikke behøves,